

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

78. Cur Durostadium non sit factum sedes Episc.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

DISSERTATIO LXXVIII.

**Cur Durostadium non sit factum sedes
Episcopalis.**

Været merito quispiam, cur Durostadium non sit ordinatum potius sedes Episcopalis, quam Wiltaburgum cum fuerit amplius, populosius, ab infestatione Radbodi remotius, tuitus, primò per Apostolos nostros Christiana fide imbutum, ita ut in eo breui tempore 52. fana idolorum (si aurem præbeamus vulgato Marcellino) in Ecclesias Christi fuerint commutata.

Respondeatur. Id maxime peperdisse ex voluntate Principis liberaliter largientis. Rationes possunt adferri. 1. quod Wiltaburgum fuerit magis vastatum, desolatum Gentilium Frisonum incursionibus, ideoque Principes maluisse illud Episcopis donare, & Durostadium opulentius sibi reseruare. 2. Solebant Principes loca desolata, infrequentia, Episcopis & Ecclesiasticis concedere, ut eorum fama, industria inhabitatione frequentia cultioraue euaderent plurimis ad eos confluentibus, quod Wiltaburgo, Leedio, Aichstadio, & pluribus locis accidit. 3. Quod Wiltaburgum erat propinquius, & aptius ut in Frisios Gentiles viri Apostolici docendi causâ excurrerent, Metropolitana Ecclesia fieret: alluente etiam Reno sat contra iram Radbodi munitum erat, præserum citeriore Frisia iam in potestatem Francorum redacta viribus Radbodi non parum attritis. 4. Existimauit Pi-

pinus

pinus pietate (quæ ad omnia vtilis est) precibus, meritis Sanctorum virorum tutius fore Traiectum Austrasieque fines, quam mœnibus & armis. 5. Quia prædecessores Franci ibi al quando Episcopalē Cathedram designarant. Dagobertus Rex Ecclesiam ædificauit, & locum in delitijs habuit ; quorum vestigijs inhærere placuit Pipino.

Durostadium (quandoquidem in eius memoriam incidimus) nunc vernaculae est Wpck aut Wpckte Duerstadt/Priscis Batauodurum, cuius Tacitus meminit lib. 5. Hist. agens de funesto prælio in Batauis inter Cerealem & Ciudem imperante Vespasiano , quo tempore Romani Batauoduri Legionem habebant & stratum pontem quæ oppugnauit Ciulis Batauorum Dux. Urbem hanc (inquit Petrus Montanus ad Tabulas Geographicas Kærij) opibus copijsque affluentissimam fuisse memorant Annales , in eaque plura quam quinquagena abundasse fana ; quæ res (quod bona pace Annalium dictum sit) verosimilis mihi non fit. Ut cumque sit, à Nortmannis, qui cuncta ferro & incendijs fæde vastabant, excisam diruntaque omnes fere consentiunt , contractioribusque pomerijs inclusam. Locuples satis modo est oppidum ob situm ad Rhenum commoditatemque subuectionis rerū necessiarum. Distat Culenburgo ad miliare vnum, Traiecto ad tria, situ loci per amoenos. Habet arcem veteris operis non contemnendam , in qua ferme sedem habere solebant Presules Traiectini; non ob amoenitatem tantum & omnigenam commoditatem quam locus vitæ præstar, sed quod veluti secessus quidam sit secretus à turba interpellatorum.

Marcellinus cap. 13. liberalissimè refert, circa annum 700. S. Willibrordum & Swibertum in grandi Vico Duerstadt

erstadt consecrasse 52. Ecclesias Parochiales. Quis credet tam paruo temporis spatio, primis fidei incunabulis, non amplio Christianorum statu, in vico uno consecratis Ecclesias quinquaginta duas, & quidem Parochiales? Exemplum simile non occurrit.

DISSERTATIO LXXIX.

De quibusdam circa donationem Episcopalis
sedis à Pipino factam

Citato cap. 13 Idem Marcellinus, cur Willibrordus sit potior digniorque Episcopus, quam S. Swibertus, qui etate & consecratione erat prior, declarat per hæc verba: *Et licet S. Swibertus egregius Pontifex præcesserit S. Willibrordum tempore, tamen S. Willibrordus præcedit S. Swibertum dignitate, & primus Archiepiscopus Traiectensis reputatur, eo quod à S. Sergio Papa Archiepiscopus Frisonū specialiter consecratus, & à sede Apostolica ad eundem populum missus fuerit: atq[ue] quod ab Illustri Principe Pipino de Herstallo & à glorioso filio eius Carolo Martello ex Regali donatione ciuitatem Traiectensem cum suis appendicibus pro se & suis successoribus Episcopis Traiectensis Ecclesiæ impetraverit.* Et ideo S. Swibertus, non Episcopus Traiectensis appellatur, sed cœepiscopus S. Willibrordi. Quæ in ultima ratione atq[ue] quod ab Illustri Princeps Pipino, &c. accommodatè sunt accipienda, aliàs decipere nata. Colligeret quis inde Pipinum dedisse S. Willibrordo Ciuitatem & Iura quæ in Traiecto possedit, quod minimè verum est: Pipinus solum donauit palatum regale ruinosum (secundum Hedam) intra castrum, quod à Regibus Franciæ fuerat cultum ante inuisionem Radbodi Regis, & iam per Frisorum malitiam desolatum.

Donauit